

ovre, var netop den, som det ærede Medlem berørte. Vi kunne selvfølgelig hvert Aar staa overfor et ekstraordinært Højvande, men man har altid fremhævet som et af de betydeligste det, vi havde i December 1885. Da steg Vandet til + 2,55 m ude i Søen. Det er dog et Højvande paa 8—9 Fod, og vi kunne vel nok kalde det en Stormflod. Med det Profil, som her tilvejebringes, vil efter de Oplysninger, som foreligge — jeg har ikke regnet det ud, det kunde jeg godt have gjort, men jeg er gaaet ganske rolig ud fra, at de Oplysninger, der ere meddelte os, ere rigtige — Fjordens Stigning i den Tid, det Højvande havde været, være 0,64 m. Kender man Profilet for Gennemstrømningen af Vandet og den Tid, Vandet har til at strømme igennem, vil man vide, hvor meget Vand der vil komme ind, og paa Grundlag af dette er det, som jeg i øvrigt tror, den højtærede Minister oplyste, godtgjort, at Vandstandens Stigning i Fjorden med dette Højvande kun vilde dreje sig om 0,64 m, altsaa den vil stige fra det normale 0,25 m til 0,89 m. Det er altsaa et ret ekstraordinært Højvande, der vil bringe Fjord-Vandstanden op til 0,9 m inde i selve Fjorden. Lægges man dertil, hvad der ogsaa betragtedes som det højeste, den yderligere Stigning, der kan komme ved Blæstens Virkning gennem den lange Fjord, som man anslaar til 0,3 m, kommer man til, at det vil være meget sjældent, man noget Sted vil komme over 1,2 m med Vandstanden i Engene og Landet deromkring. Naar det nu tillige oplyses for os, at af den dyrkede Agerjord, den Agerjord, for hvilken det særlig er ødelæggende at faa Vandet op, ligger saa godt som intet under 1,4 m, vil man se, at man saa nogenlunde sikrer sig mod skadelige Oversvømmelser. Naar man saa tillige ved, at saadan Vandflod have vi nærmest kun ved Vintertid, og der dog ingen er, der klager over at faa selv en saa betydelig Stigning af Vandet ved Vintertid — man kan snarere sige, at den da kan være meget tilfredsstillende —, forekommer det mig ganske uberegtiget at sige, at der ikke ved dette Arbejde er skaffet en passende Sikring mod Oversvømmelser.

Det ærede Medlem var meget inde paa at fortælle os om, hvordan Landbruget vilde blive paavirket, og vi fik jo en hel Del at vide om, hvor der kunde ventes Marskjorder og hvor Gestjorder, kort sagt, hvordan Løbet vilde virke paa det omliggende Land. Han citerede ogsaa, hvad Blicher vilde have sagt os om den Sag.

Det kan alt sammen være meget interessant, men jeg lægger dog mere Vægt paa, hvad vi høre derovre fra. Da nu det ærede Medlem ogsaa fremdrog den Mand, der ganske sikkert mere end nogen anden er interesseret i dette Forhold, Ejeren af det største Landbrug derovre, som i høj Grad paavirkes, fordi det ligger nede i Skernaadalen, Lønborggaard, Godsejer Tranberg, da det ærede Medlem ogsaa nævnede ham, fra hvem jeg i Gaar citerede af et Brev, vil jeg gerne have Lov til at fortsætte med et andet Citat. Fra denne Mand, som er særlig interesseret i Sagen, og som tidligere har været en ivrig Modstander af Hvide Sande-Løbet, fik jeg nemlig igen for faa Dage siden et Brev, hvori han først beder mig undskylde, at han atter skriver til mig om denne Sag. — Jeg maa vel nok læse det op?

Første Viceformand (Effersøe): Hvis det er et privat Brev, det drejer sig om, maa det ikke læses op.

Hammerich: Nej, det er det ikke, det er et for Rigsdagen bestemt Brev. Det er absolut bestemt for Rigsdagen, det vil den højtærede Formand ogsaa bemærke, naar jeg har læst det. Godsejer Tranberg siger: Jeg henvender mig atter til Dem, fordi „der er Fare for, at vi atter kunne faa de gamle kedelige Forhold ved Nymindegab, og jeg fremfører derfor følgende: Jeg forstaaer godt, at de fleste af Rigsdagens Medlemmer vanskeligt kunne danne sig en rigtig Opfattelse af Forholdene herovre, thi de fleste af de Herrer tænke ikke paa, hvilken uhyre Forskel der er paa et ubefæstet og et befæstet Hvide Sande, forstaa derfor heller ikke, hvorfor en Lodsejer, som tidligere har været saa stærkt mod det ubefæstede Løb, nu lige saa stærkt arbejder for, at det befæstede Løb skal blive vedtaget“, og saa fortsætter han: „Og desuden er Flertallet af Rigsdagens Medlemmer — ja, selv mange af de Herrer Landmænd i Rigsdagen, kun faa ere jo Engejere — ukendt med, hvad der gavner Engene mest. Mange tro saaledes, at den hurtige Vekselvirkning er til Skade for Engene, nej, vi ønske netop et hurtigt virkende Udløb, der om Vinteren snart giver Oversvømmelser og snart Lavvande. Græsrodderne forfriskes ved denne Vekselvirkning, og Engene faa „Slik“, og dette „Slik“ kunne de vanskeligt undvære. Men Oversvømmelserne maa om Vinteren ikke gaa højere end til 1,80 m“. Han er altsaa